

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De studio: & quòd Deo minimè fauente omne studium inutile sit. cap. lxiii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.de/urn/resolver.pl?urn=urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

A V FERES malum de medio tui: ut audientes cæteri timorè habeant. Deut.19.

A Proximorum plaga castigari atque emendari oportet: ac per aliena mala, naç.
suis rebus probè consulere.

Ex alienis calamitatibus hoc commodi capiendum est; ut nostris rebus re-
cte prospiciamus.

Melior esto, alienis malis emendatus.

Pœna sèpè quidem eos quoque, qui peccant, castigat ac meliores reddit: sin minus, ac
certè eos, qui propius ad ipsos accedunt. Etenim aliorum cruciatus multos ad meliorem fru-
gem conuertunt, metuentes videlicet, ne eadem patientur.

B De studio: & quod Deo minimè fauente omne studium inutile sit.

C A P. L X I I I.

D OMINO gressus hominis diriguntur. Nisi Dominus pf.36.126
ædificauerit domū, in vanum laborauerunt qui ædificat eam.

A Domino diriguntur gressus hominis. Equus paratur Pro.20.21
ad diem belli: Dominus autem salutem tribuit.

Scio Domine, quia non est hominis via eius: nec viri est ut Hier.10.
ambulet, & dirigat gressus suos.

Est homo laborans & festinans: & tantò magis non abun-

C dabit. Est homo marcidus, egens auxilio, deficiens virtute, & abundans pau-
perate. Et oculus Dei respexit illum in bono, & erexit eum ab humilitate ipsius,
& exaltauit caput eius: & mirati sunt in eo multi, & honorauerunt Deum.

Non volentis neque currentis, sed miserentis est Dei. Rom.9.

Sine Dei indulgentia & fauore fieri non potest, ut quispiam se ad honestum & lau- basili.
dabile vitæ genus conferat.

D pulcherrima quæque atque optima eligere, ac velle & studere, omnemque laborem suf- chrysost.
ferre, propositi nostri est: at eadem ad finem perducere, nec dilabi sineire, sed ad metā ipsam Nota ad-
virtutum pervenire, supernæ gratiæ est. Virtutem enim Deus nobiscum partitus est: ac nec uersus li-
eam omnium in nostra potestate reliquit, ne in arrogantiā attollamur: nec rursus eam ipse beri arbitrii oppu-
provisus assumpsit, ne in socordiam declinemus: verum nonnulla parte laboribus nostris re- gnatores.

Omnis probæ actionis initium in nostra voluntate consistit: finis autem in Deo.

Volentibus quidem animis nostris Deus fauorem suum adiungit. Si autem animi prom-
ptitudo desit, Spiritus quoque diuinitus concessus se contrahit, ac subducit.

Nihil in mortalibus est propriæ vtile, ac vere laudabile, quod non diuinitus ipsis con-
cedatur.

De mundana sapientia.

C A P. L X I I I I.

E R D A M sapientes de Idumæa, dicit Dominus.

Abd. I.

Perdam sapientiam sapientum, & prudentiam prudentum
reprobabo.

Confusi sunt sapientes, perterriti, & capti sunt: verbum Hier.8.
enim Domini proiecerunt.

Filij Agar exquirunt prudentiam, quæ de terra est: nego- Baruc.3.
tiatores terræ & Theman, & fabulatores, & exquisitores pru-
dentiae & intelligentiae: viam autem sapientiae nescierunt, neque commemorati
sunt semitas eius.

Errant Deum quærentes, & volentes inuenire. Etenim cùm in operibus illius Sap.13.
conuersentur, inquirunt, & persuasum habent, quoniam bona sunt, quæ viden-

B b